

MOZDUL A FÖLD

Szabó Géza

Mozdul a föld ... Tavaszodik ...
Fű, fa, virág, minden éled.
Jeruzsálem népe mozog...
Hajnalban már mind felébred.
Ünnep van ... Tódul a nép,
Zöld ágakat szór az útra ...
Gyermeksereg megy előre,
Zeng: Hozsannát futva, futva ...

Jön a király ... a nagy király,
Zsidóország Messiása ...
Iparkodik minden lélek
A nagy királyt hogy meglássa.
Teljesül hát valahára
Az árva nép hő imája,
Ki a Dávid sarjadékát
Ezredévek óta várja.

Jön a király számárháton
Alázattal, fájdalommal...
Tele van a szíve, s lelke
A nép iránt szánalommal ...
Sőt még sírt is a városon,
Mely elpusztul nemsokára.
Őtet pedig felfeszítik
Nagypénteken keresztfára.

Hát úgy is lőn. Tudjuk ezt is!
Hát ilyen a nép nagy része ...
Mégfeszít az igazságért?,
Ha megmondod a szemébe.
Óh, de azért halj meg te is
Miként az Úr, nyugton, s békén
Mégfizet majd a jó Isten
Neked is a világ végén.

Mozdul a föld ... Tavaszodik ...
Fű, fa, virág minden éled.
Áldott Jézus! Jöjj csak, jöjj csak,
Várva várunk mi is téged.

Forrás: www.keresztenydalek.hu